

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret – Danmark) – TDC A/S mot Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(Mål C-327/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Direktiv 2002/22/EG — Samhällsomsfattande tjänst — Artiklarna 12 och 13 — Beräkning av kostnaden för den samhällsomsfattande tjänsten — Artikel 32 — Ersättning för kostnader hänförliga till ytterligare obligatoriska tjänster — Direkt effekt — Artiklarna 107.1 och 108.3 FEUF — Maritima nöd- och säkerhetstjänster i Danmark och på Grönland — Nationella bestämmelser — Ingivande av en begäran om ersättning för kostnader hänförliga till ytterligare obligatoriska tjänster — Frist på tre månader — Principerna om likvärdighet och effektivitetkopiera stickorden utan citationstecken)

(2017/C 053/15)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TDC A/S

Svarande/Motpart: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Domslut

- 1) Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomsfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktivet om samhällsomsfattande tjänster), och särskilt artikel 32 däri, ska tolkas så, att de utgör hinder mot nationell lagstiftning avseende ett ersättningsystem för tillhandahållande av ytterligare obligatoriska tjänster som föreskriver att ett företag inte har rätt till särskild ersättning från medlemsstaten för nettokostnaderna för tillhandahållande av en ytterligare obligatorisk tjänst, om företagets överskott för andra tjänster som omfattas av företagets skyldighet att tillhandahålla samhällsomsfattande tjänster överstiger underskottet för tillhandahållandet av den ytterligare obligatoriska tjänsten.
- 2) Direktiv 2002/22 ska tolkas så, att det utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka ett företag som utsetts att tillhandahålla ytterligare obligatoriska tjänster endast har rätt till täckning från medlemsstaten om nettokostnaderna för tillhandahållandet av dessa tjänster är oskäligt betungande för företaget.
- 3) Direktiv 2002/22 ska tolkas så, att det utgör hinder mot en nationell lagstiftning enligt vilken nettokostnaden för ett företag som utsetts för tillhandahållandet av en samhällsomsfattande tjänst beräknas som skillnaden mellan samtliga intäkter och kostnader för tillhandahållandet av denna tjänst, inbegripet intäkter och kostnader som företaget skulle ha haft även om det inte hade haft någon skyldighet att tillhandahålla samhällsomsfattande tjänster.
- 4) Det påverkar inte tolkningen av direktivets bestämmelser att, under sådana omständigheter som dem som är aktuella i det nationella målet, ett företag som fått i uppdrag att tillhandahålla en ytterligare obligatorisk tjänst i den mening som avses i artikel 32 i direktiv 2002/22 tillhandahåller denna tjänst inte enbart i Danmark utan även på Grönland, påverkar inte tolkningen av direktivets bestämmelser.
- 5) Artikel 32 i direktiv 2002/22 ska tolkas så, att den har direkt effekt såvitt den förbjuder medlemsstaterna att låta det företag som fått i uppdrag att tillhandahålla en ytterligare obligatorisk tjänst bära hela eller delar av kostnaden för tillhandahållandet av denna tjänst.

- 6) Principerna om lojalt samarbete, likvärdighet och effektivitet ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot sådan lagstiftning som är aktuell i det nationella målet, som föreskriver att en operatör som ska tillhandahålla en samhällsomfattande tjänst måste inkomma med sin ansökan om ersättning för underskott från föregående räkenskapsår inom en frist på tre månader från och med det att fristen för denna operatör att överlämna en årsrapport till den behöriga nationella myndigheten har löpt ut, under förutsättning att denna tremånadersfrist inte är mindre förmånlig än den som föreskrivs i nationell rätt för en motsvarande ansökan och att den inte medför att det i praktiken blir omöjligt eller orimligt svårt för företaget att utöva de rättigheter som följer av direktiv 2002/22, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 294, 07.09.2015.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 21 december 2016 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH mot Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

(Mål C-355/15) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 89/665/EEG — Förfaranden för prövning av offentlig upphandling — Artikel 1.3 — Berättigat intresse av att få saken prövad — Artikel 2a.2 — Begreppet berörd anbudsgivare — Rätt för en anbudsgivare som uteslutits definitivt av den upphandlande myndigheten att ansöka om prövning av det senare tilldelningsbeslutet)

(2017/C 053/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

Motparter: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

Domslut

Artikel 1.3 i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007 ska tolkas så att den inte utgör hinder för att en anbudsgivare som uteslutits från ett förfarande för offentlig upphandling genom ett definitivt beslut av den upphandlande myndigheten kan vägras rätten att få till stånd en prövning av tilldelningsbeslutet i fråga och av ingåendet av avtalet, när endast den anbudsgivare vars anbud förkastats och den anbudsgivare som tilldelades kontraktet har ingett anbud och den förstnämnde anbudsgivaren gör gällande att även den vinnande anbudsgivarens anbud skulle ha förkastats.

(¹) EUT C 320, 28.9.2015